

การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในรายการวิทยุกระจายเสียง
ที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้น
ในเขตกรุงเทพมหานคร

MEDIA EXPOSURE, USES AND GRATIFICATIONS OF ENGLISH RADIO
PROGRAMME FOR IMPROVING ENGLISH SKILL AMONG EARLY
WORKING AGE GROUP IN BANGKOK METROPOLITAN

เนติยากร รบกล้า¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร ความต้องการใช้ประโยชน์ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ จากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครที่รับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจ และผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รูปแบบการวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นที่เปิดรับฟังรายการวิทยุภาษาอังกฤษที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอนจำนวนทั้งสิ้น 400 คนซึ่งประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

¹ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ 18-20 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำงานในหน่วยงานประเภทท้องถิ่น อาชีพพนักงานบริษัท โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกเปิดรับรายการ F.M.107 MET MUSIC AND LYRICS มากที่สุดซึ่งมีความบ่อยครั้งในการรับฟังคือ รับฟังเป็นบางครั้งทั้งที่ออกอากาศ รับฟังอยู่ในรถฟังแบบฟังไปเรื่อยๆ ไม่ค่อยสนใจมากนัก รายการที่ได้รับการเปิดรับมากที่สุด คือ รายการประเภทเพลง

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการใช้ประโยชน์รายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านความบันเทิงมากที่สุดคือ เพื่อความบันเทิงและเพลิดเพลิน ความคาดหวังที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คือ ด้านผู้ดำเนินรายการ คือ ผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี พูดได้ชัดเจนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษคือด้านพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ คือ ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษในแบบที่แปลกใหม่ไปจากที่เคยเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษคือ อยากทำงานที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

3. อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเภทของหน่วยงาน และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีเพียงเพศเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4. ประชากรที่มีอายุน้อย ระดับการศึกษาน้อย และรายได้น้อยจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากกว่าประชากรที่มีอายุมาก ระดับการศึกษา มาก และรายได้มาก

5. ความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก ทั้งนี้ขนาดความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูง มีความคาดหวังด้านรูปแบบรายการมากที่สุด

6. ความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) รายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

7. ความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะ

ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังแตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

8. ความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังมีผลต่อผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังแตกต่างกันมีผลต่อผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

คำสำคัญ รายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ

Abstract

This research had the following purposes: 1) To study demographic characteristics, demand for usability, expectation, and gratification on listening to radio programs that helped to improve English skills of early-working-age people in Bangkok who listened to radio programs that helped to improve English skills. 2) To study the relationship between demographic characteristics of early-working-age people in Bangkok and listening to radio programs that helped to improve English skills. 3) To study the differences between characteristics of early-working-age people in Bangkok and demand for usability of radio programs that helped to improve English skills. 4) To study the relationship between demand for usability of listening to radio programs that helped to improve English skills of early-working-age people in Bangkok and expectation toward radio programs that helped improve English skills. 5) To study the relationship between expectation toward radio programs that helped improve English skills of early-working-age people to Bangkok and exposure to listening to radio programs that helped improve English skills. 6) To study the relationship between exposure in listening to radio programs that helped to improve English skills of working-age people in Bangkok, gratification and other aspects of results following from listening to radio programs that helped to improve English skills. This research was a survey research that conducted by

using questionnaire as a tool for collecting data from a group of samples who were early-working-age people in Bangkok who listened to English radio programs and were selected from *multi-stage* sampling in a total of 400 people. The data were processed by an instant program.

The research results indicated as follows.

1. The majority of the samples who had exposure to listening to radio programs that helped to improve English skills were females more than males, aged 18-20 years, graduated in Bachelor's degree, and worked in local agencies as employees. The majority of the samples chose to listen to F.M.107 MET MUSIC AND LYRICS the most. The frequency of listening was occasional listening in their private cars with less attention. The most chosen radio programs were types of music.

2. The majority of the samples had demand for usability of radio programs that helped to improve English skills in types of entertainment for their enjoyment and pleasure. Majority of the samples had expectation toward radio programs that helped improve English skills from DJ. in part of their unprofessionalism was D.J. could use the English language fluently. Most of the samples had satisfaction on radio programs that helped to improve English skills in part of English knowledge improvement by providing new forms of English knowledge that was different from existing. And the samples had other aspects of results following from listening to radio programs that help improve English skills, that was, requirement to work in fields of English the most.

3. Age, educational level, income, type of agency, and career had relationship with exposure to listening to radio programs that helped to improve English skills. There was only the gender which had no relationship with exposure to listening to radio programs that helped to improve English skills. In other words, the population whose different gender had exposure in listening to radio programs indifferently.

4. The population whose low age, low educational level and low income had demand for usability of radio programs that helped to improve English skills more than the population whose order age, higher education, and higher income.

5. Demand for usability of radio programs that help to improve English skills had positive relationship with expectation toward radio programs that help improve English skills. At any rate, the size of the relationship was at a high level. There are expectation in form of radio program the most.

6. Expectation toward radio programs that help to improve English skills had positive relationship with the frequency of listening (day/month) radio programs that help improve English skills. At any rate, the relationship was at a low level.

7. The frequency of listening (day/month) and types of radio programs affected satisfaction on listening to radio programs that help improve English skills. In other words, the population whose different frequency of listening (day/month) and types of radio programs radio affected satisfaction on listening to radio programs that help to improve English skills differently.

8. The frequency of listening (day/month) and types of radio programs affected other aspects of results following from listening to radio programs that help to improve English skills. In other words, the population whose different frequency of listening (day/month) and types of radio programs radio affected other aspects of results following from listening to radio programs that help improve English skills differently.

Keywords English, radio, programs, exposure uses, expectation, gratifications

บทนำ

ภาษาอังกฤษได้รับการเผยแพร่ไปทั่วโลกโดยประเทศอังกฤษผ่านทางการค้าขายและการสื่อสารมาประมาณสองร้อยปี ณ ปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกับทุกชนชาติในโลกได้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 ประเทศอังกฤษสามารถเชื่อมโลกเข้าด้วยกันโดยใช้สื่อโทรเลขในการติดต่อค้าขายและการสื่อสารระหว่างประเทศ ทุกชนิดนับจากนั้นมาภาษาอังกฤษก็เป็นที่นิยมแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในหลายๆ วงการทั่วโลกในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในเวทีระดับโลกทุกแห่ง รวมไปถึงด้านการศึกษา ดังจะเห็นได้จากนักวิชาการที่มีชื่อเสียงที่เป็นผู้คิดค้นทฤษฎีและแนวคิดที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่น่าเชื่อถือในระดับนานาชาตินั้นมักจะเป็นคนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการ

เผยแพร่วิทยาศาสตร์และแนวคิดของตนเองเพราะการตีพิมพ์โดยใช้ภาษาอังกฤษนั้นถือว่ามีความเป็นสากลในระดับนานาชาติสามารถเข้าถึงผู้อ่านได้ทั่วโลก

กลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นจำนวนไม่น้อยได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ฝึกฝนภาษาอังกฤษให้คล่องเพื่อรองรับกับนโยบายระดับชาติ ระดับภูมิภาคที่จะมีขึ้น รวมไปถึงความเจริญในด้านต่างๆ ทั้งวิชาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรมที่จะถูกถ่ายทอดสู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีการหลั่งไหลของข้อมูลข่าวสาร จากทั่วโลกเข้าสู่สังคมไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มคนวัยทำงานที่ต้องการจะสมัครงานในองค์กรที่ได้รับความนิยมในระดับสูง เช่น องค์กรที่มีลักษณะเป็นรัฐวิสาหกิจ บริษัทข้ามชาติต่างๆ จะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีเพราะองค์กรดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครงานว่าต้องมีคะแนนสอบภาษาอังกฤษรับรองในระดับที่เรียกได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดี อีกทั้งกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นยังต้องสอบสัมภาษณ์งานเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีจะได้รับการพิจารณาก่อนเพราะทักษะอื่น ๆ พอที่จะฝึกฝนกันได้แต่ถ้าองค์กรต้องส่งพนักงานไปเรียนภาษาอังกฤษที่หลังนั้นจะทำให้เสียงบประมาณและเวลา (น้องพริ้ง, 2554)

กฎบัญญัติอาเซียนข้อที่ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หมายความว่า ประชาพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นนอกเหนือจากภาษาประจำชาติของตนเอง ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องร่วมประชุมปรึกษาหารือกัน นักธุรกิจที่ต้องค้าขายระหว่างประเทศ การเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสให้กับชีวิต (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2557) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาท ในการช่วยให้คนวัยทำงานตอนต้นสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับสังคมที่ต่างวัฒนธรรมรวมถึงการมีโอกาสดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายในหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ สหภาพยุโรป ธนาคารโลก เป็นภาษาที่ใช้ในข้อตกลงระหว่างประเทศเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่วิชาการใหม่ และเป็นภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่าง ๆ การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น หรือเข้าร่วมประชุมในระดับนานาชาติ ซึ่งจะต้องมีส่วนร่วมในการฟังเนื้อหาของการประชุมการสัมมนาที่เป็นภาษาอังกฤษการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา บุคคลนั้นควรมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้ทางด้านภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ บุคคลที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษจะต้องอาศัยความใส่ใจในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งวิธีที่ทำได้ง่ายคือ การบริโภคสื่อมวลชนซึ่งพบว่าเป็นแหล่งความรู้ที่มีความใกล้ชิดและความสำคัญอย่างหนึ่งในโลกปัจจุบัน

(ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2534) ในประเทศไทยมีสถานีวิทยุที่ดำเนินรายการเป็นภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ คือ F.M. 107 MET เป็นคลื่นเพลงสากลสำหรับคนทันสมัยที่นำเสนอเพลงฮิต เพลงใหม่ พร้อมเกาะติดเรื่องราวไลฟ์สไตล์อินเทรนด์ ภายใต้สโลแกน “For Life and Music” โดยนำเสนอทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงเนื้อหาสาระด้านข่าวจากสำนักข่าวระดับโลก อาทิ BBC, VOA, Radio Australia และ OANA เป็นผลให้ในปี 2554 – 2557 สถานีวิทยุได้รับความนิยมอยู่ในอันดับ 1 ใน 4 ของสถานีวิทยุที่มีกลุ่มผู้ฟังเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน โดยรายการวิทยุของ F.M.107 MET จะมีรายการที่ใช้ภาษาอังกฤษดำเนินรายการอยู่ 3 รายการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ รายการที่ใช้ภาษาอังกฤษตลอดทั้งรายการ มี 1 รายการ คือ 1.รายการ NEWS REPORT ออกอากาศวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 12.00 น. – 13.00 น. เป็นรายการพูดคุยเรื่องข่าวที่น่าสนใจในแต่ละวันดำเนินรายการโดยชาวต่างชาติ และคนไทยพูดคุยกัน 2 ท่าน และรายการที่ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทยดำเนินรายการ มี 2 รายการคือ 1.รายการ MET MUSIC AND LYRICS ออกอากาศวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.00 น.- 19.00 น. ในปัจจุบันมีคลื่นวิทยุภาคภาษาอังกฤษอยู่ 2 คลื่น คือ F.M. 88 NBT RADIO THAILAND ซึ่งจะดำเนินรายการเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการของสถานี และ A.M. 918 KHZ ทั้งสองสถานีนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งสถานีคือ ต้องการให้คนไทย รวมถึงชาวต่างชาติผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคของประเทศที่สนใจรับสารเป็นภาษาอังกฤษและภาษาต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียนได้ทราบนโยบายของทางรัฐบาลไทย ผ่านทางการรับฟังวิทยุข่าวภาคภาษาอังกฤษ และยังมีรายการปณิณกะที่ช่วยเผยแพร่ความเป็นไทยให้ชาวต่างชาติที่สนใจ เช่น รายการสารคดีแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย รายการเพลงภาษาอังกฤษ รายการเพลงคลาสสิก รายการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ สัมภาษณ์ผู้บริหารประเทศสัมภาษณ์โฆษกรัฐบาลและข้าราชการระดับสูง รายการถ่ายทอดสดงานพระราชพิธีด้วยเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่ากลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นซึ่งเป็นคนที่จะต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการก้าวไปสู่ตำแหน่งการทำงานที่สูงขึ้นนั้น มีการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านใด และเกิดความพึงพอใจสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษที่นำเสนอเนื้อหาที่พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างไร และหากสื่อมวลชนสามารถรับทราบถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพและความพึงพอใจจากการรับฟังวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นแล้ว ก็จะทำให้มีแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้นก็จะเป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้เป็น

ทรัพยากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติมากยิ่งขึ้น และยังสามารถยกระดับและพัฒนาสังคมไทยทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร ความต้องการใช้ประโยชน์ ความคาดหวัง ความพึงพอใจ จากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครที่รับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจและผลด้านอื่นๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานตอนต้นที่มีอายุตั้งแต่ 18 - 29 ปี ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,059,468 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) ณ เดือน ธันวาคม 2557

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามขนาดของประชากรที่เป็นกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,059,468 คน โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ กำหนดค่าความเชื่อมั่นไว้ที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ในการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นในกรุงเทพมหานครทั้งเพศชายและเพศหญิง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรหาขนาดตัวอย่างประชากรในการวิจัยของทาโร่ ยามาเน่ ได้ดังนี้ (Taro Yamane อ้างถึงใน วาสนา พุทธิพงษ์ศิริ, 2544)

$$n = N / (1 + Ne^2)$$

จากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399.9996 คน ผู้ศึกษาจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จำนวน 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นผู้ที่เคยเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended) และคำถามปลายเปิด (Open-ended) โดยแบ่งคำถามออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้ ประเภทของหน่วยงาน อาชีพ เป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รายการวิทยุที่ดำเนินรายการเป็นภาษาอังกฤษที่เคยเปิดรับ ความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ (วัน/เดือน) ในการรับฟัง ระยะเวลา (ชั่วโมง/วัน) ในการรับฟัง สถานที่ในการรับฟัง ลักษณะการฟัง ประเภทรายการที่รับฟัง (Check List) และคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เป็นคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความคาดหวังที่มีต่อการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับผลอื่นๆที่ตามมาจากการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นคำถามปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale)

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือดังนี้

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบว่าคำถามมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ใช้แล้วหรือไม่ แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ไปทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือกับกลุ่มที่มีคุณสมบัติที่กำหนดไว้จำนวน (pre-test) 30 คนเพื่อนำข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามมาทำให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach Alpha) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

ซึ่งจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือ (Reliability Coefficient) ของแบบสอบถามตอนที่ 3,4,5 และ 6 ผลที่ได้นั้นต้องมีค่ามากกว่า 0.7 จะถือว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สรุปว่าใช้ได้

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ 18-20 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีทำงานในหน่วยงานประเภทท้องถิ่น อาชีพพนักงานบริษัท โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกเปิดรับรายการ F.M.107 MET MUSIC AND LYRICS มากที่สุด ซึ่งมีความบ่อยครั้งในการรับฟังคือ รับฟังเป็นบางครั้งทั้งที่ออกอากาศ รับฟังอยู่ในรถฟังแบบฟังไปเรื่อย ๆ ไม่ค่อยสนใจมากนัก รายการที่ได้รับการเปิดรับมากที่สุด คือ รายการประเภทเพลง

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการใช้ประโยชน์รายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านความบันเทิงมากที่สุด คือ เพื่อความบันเทิงและเพลิดเพลิน ความคาดหวังที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คือ ด้านผู้ดำเนินรายการ คือ ผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี พูดได้ชัดเจนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คือ ด้านพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ คือ ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษในแบบที่แปลกใหม่ไปจากที่เคยเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษคือ อยากทำงานที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด

3.อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประเภทของหน่วยงาน และอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีเพียงเพศเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีเพศแตกต่างกันจะมีการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4. ประชากรที่มีอายุน้อย ระดับการศึกษาน้อย และรายได้น้อยจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากกว่าประชากรที่มีอายุมาก ระดับการศึกษา มาก และรายได้มาก

5. ความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก ทั้งนี้ขนาดความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูง มีความคาดหวังด้านรูปแบบรายการมากที่สุด

6. ความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) รายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

7. ความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังแตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

8. ความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังมีผลต่อผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ประชากรที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการวิทยุที่รับฟังแตกต่างกันมีผลต่อผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากร

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการ MET 107 MUSIC AND LYRICS มากที่สุด รายการนี้มีลักษณะคือเปิดเพลงสากลเพื่อความบันเทิง ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษและมีการให้ความรู้ภาษาอังกฤษจากการแปลเนื้อเพลงและแนะนำคำศัพท์ที่น่าสนใจที่ได้จากเพลงนั้นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะรับฟังเป็นบางครั้ง ที่ออกอากาศ มีระยะเวลาในการรับฟังวันละ 1 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่แล้วจะรับฟังในรถ มีประเภทรายการที่เปิดรับฟังเป็นรายการประเภทเพลงมากที่สุด และมีลักษณะการรับฟังแบบ

ฟังไปเรื่อยๆ แบบไม่ค่อยสนใจมากนักหรือเปิดไว้เป็นเพื่อนมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ กิติมา สุรสนธิ (2544) กล่าวว่า คนที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสารในด้านความบันเทิงในขณะที่คนอายุมากจะเปิดรับข่าวสารหนักๆ เช่น การเมือง สังคม เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Biagi (1994) กล่าวว่าวิทยุเป็นสื่อที่คนมักใช้เมื่อต้องอยู่นอกบ้าน เช่น ขณะอยู่บนรถ ทำงาน ซื้อของและการไปวิ่งออกกำลังกายนอกบ้านและอัตราการเปิดรับรายการวิทยุขณะที่ต้องออกนอกบ้านมีอัตราเพิ่มมากขึ้นในขณะเดียวกันการเปิดรับรายการวิทยุขณะที่อยู่ในบ้านมีอัตราลดลงต่อเนื่องภายในปีเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hargrave (2000) กล่าวถึงเหตุผลที่คนเปิดรับฟังวิทยุเพราะวิทยุสามารถเปิดไว้เป็นเพื่อนได้ ทำงานอื่นไปด้วยได้ เป็นนาฬิกาปลุก (อ้างถึงใน ภัทธีรา สารากรบริรักษ์, 2555)

ความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านความบันเทิงมากที่สุด คือ เพื่อความบันเทิงและความเพลิดเพลิน อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อยู่ในวัยทำงานและกลุ่มตัวอย่างบางคนต้องเรียนและทำงานไปด้วยจึงมีความต้องการใช้สื่อวิทยุเพื่อคลายเครียดจากการเรียนและการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพงษ์ โสณะเสถียร (2533 อ้างถึงใน ชูลิพร เขวงศักดิ์โสภาคย์, 2541) ให้แนวคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่คนเลือกเปิดรับสื่อ คือ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ เปิดรับสื่อเพื่อความสนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจเพื่อลดความเบื่อหน่าย เพื่อผ่อนคลายความเครียดที่มากเกินไป เปิดรับสื่อเพื่อแสวงหาความบันเทิงไม่ว่าลักษณะใด ๆ เช่น ตื่นเต้น เพื่อฝันเพื่อหย่อนอารมณ์โดยตรงความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านผู้ดำเนินรายการมากที่สุด คือ ผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดี พูดได้ชัดเจน อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในเรื่องการพูดและการฟังเป็นสำคัญเพราะเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารบ่อยๆ ในอนาคตจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องการผู้ดำเนินรายการที่มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจะได้ยินการใช้ประโยค การออกเสียงและสำเนียงที่ดีของผู้ดำเนินรายการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ French & Raven (อ้างถึงใน รสขงพร โกมลเสวิน และบุญชาล ทองประยูร, 2540) ที่กล่าวถึงรูปแบบที่อธิบายความสัมพันธ์ด้านการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารว่า ความรู้ความชำนาญของแหล่งสารซึ่งเป็นที่ยอมรับจากผู้รับสาร สื่อมวลชนมีอำนาจนี้ในรูปของการให้ข้อเท็จจริงโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภางค์ นันตา (2553) กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการที่ดี คือ เป็นคนใช้ภาษาได้ดี สื่อสารกับคนอื่นได้ชัดเจนและถูกต้อง ดังนั้นผู้ที่มีความต้องการจะเป็นดีเจควรที่จะฝึกการใช้ภาษาให้ดีเพื่อที่จะสามารถใช้งานได้ทุกเมื่อ

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านพัฒนาภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษในแบบที่แปลกใหม่จากที่เคยเรียน อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอาจรู้สึว่าการเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษานั้นเป็นการเรียนเพราะเป็นข้อบังคับของหลักสูตรว่าต้องเรียนเหมือนตนเองถูกบังคับให้เรียนและการเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะเน้นสาระเรื่องไวยากรณ์กับการท่องจำ แต่การรับฟังรายการวิทยุภาษาอังกฤษนั้นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เลือกเปิดรับเองโดยอาจจะมีจุดประสงค์หลัก คือ เปิดรับเพื่อความบันเทิงแต่ผู้ฟังก็จะได้รับความบันเทิงบวกกับการได้ความรู้ไปด้วยแบบไม่รู้สึกว่าถูกบังคับหรือเป็นหน้าที่ที่ต้องฟังและยังได้ทราบความรู้ภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและใช้ได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอร์ทีย์ ศรีสันติสุข (2536) กล่าวถึงข้อดีของรายการวิทยุกระจายเสียงในการให้การศึกษาว่า วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่สามารถจุดจินตนาการของคนได้ด้วยการผสมผสานคำพูดดนตรีและเสียงประกอบ ดังนั้นจึงเหมาะสำหรับการให้การศึกษาบางหัวข้อได้ดี เช่น การสอนภาษา ผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการฟังรายการวิทยุที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากที่สุดในเรื่อง ยากทำงานที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นกลุ่มผู้ฟังที่เปิดรับรายการวิทยุภาษาอังกฤษที่อาจจะมี ความชอบเรื่องภาษาอังกฤษอยู่แล้วจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะของตนเองและเข้าทำงานในองค์กรที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความชอบในเรื่องภาษาอังกฤษอยู่แล้วเดิมอยู่แล้วย่อมอยากจะทำหน้าที่เมื่อได้ทำแล้วรู้สึกชอบและมีความสุขกับงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoppock (1976 อ้างถึงใน รักษ์กร ทัศนโชติจินดา, 2533) กล่าวว่าบุคคลจะเลือกประกอบอาชีพที่สนองต่อความต้องการของตนเองมากที่สุด และดีที่สุดทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อย เพื่อไปเปรียบเทียบกับข้อมูลเชิงอาชีพจะช่วยให้เลือกอาชีพได้ถูกต้องและประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆ

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรของคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของหน่วยงาน และอาชีพไม่มีผลต่อการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีเพียงรายได้เท่านั้นที่มีผลต่อการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนา

ทักษะภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นนั้นประกอบไปด้วยคนที่ยังอยู่ในวัยเรียนกับคนวัยทำงานซึ่งทำให้มีรายได้ที่แตกต่างกันซึ่งอาจทำให้มีการเปิดรับสื่อวิทยุภาคภาษาอังกฤษที่ต่างกันเพราะคนที่มีรายได้มากกว่าย่อมมีทางเลือกมากกว่าคนรายได้น้อย กล่าวคือคนที่มีรายได้มากอาจจะมีความสามารถในการเลือกใช้สื่อที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองได้หลายประเภทกว่าคนที่มียาได้น้อยจึงทำให้มีลักษณะการเปิดรับรายการวิทยุที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติมา สุรสนธิ (2544) กล่าวว่า สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ อันได้แก่ อาชีพ รายได้ เชื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัวปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้รับสารโดยมีบทบาทในเรื่องของความสามารถในการซื้อหาหรือเข้าถึงสื่อได้ ผู้รับสารที่มีฐานะทางครอบครัวดีก็จะสามารถเข้าถึงสื่อได้มากกว่าผู้รับสารที่มีฐานะทางครอบครัวไม่ค่อยดี เพราะจะมีข้อจำกัดในการเปิดรับสื่อมากกว่า

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรของคนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันมีความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นที่มี อายุ ระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Merrill & Lowenstein (1971 อ้างถึงใน อรอนงค์ ทิพย์เสถียรกุล, 2550) กล่าวว่า ความต้องการข่าวสารมีลักษณะที่ต่างกันในแต่ละช่วงชีวิตของมนุษย์ ข่าวสารที่มนุษย์เลือกนั้นมักจะมีลักษณะที่เอื้อต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ และการประกอบอาชีพการงาน ซึ่งหมายความว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้รับข่าวสารแต่ละคน ก็จะมีพฤติกรรมรูปแบบเฉพาะของตนเองที่ต่างกันไป

สมมติฐานที่ 3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการการใช้ประโยชน์จากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Katz (1973 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2554) ได้อธิบายแบบจำลองการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ ว่าปัจจัยที่ทำให้คนเลือกใช้สื่อคือ สภาวะทางสังคมและจิตใจที่แตกต่างกันของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารมีความต้องการที่แตกต่างกัน โดยความต้องการและความคาดหวังในการใช้สื่อที่ต่างกันนี้ ทำให้ผู้รับสาร

คาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันจะสนองความพึงพอใจได้แตกต่างกัน ออกไปด้วย แล้วจึงนำไปสู่การเปิดรับสื่อ สุดท้าย คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันไปด้วย

สมมติฐานที่ 4 ความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความคาดหวังที่มีต่อรายการวิทยุภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) อาจเป็นเพราะคุณลักษณะของสื่อวิทยุกระจายเสียงเอื้อประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานตอนต้นคือ สื่อวิทยุเป็นสื่อที่มีความน่าเชื่อถือและเข้าถึงได้ง่ายแม้ในขณะที่อยู่นอกบ้านเช่นที่ทำงาน บนท้องถนนสวนสาธารณะ สอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจนา แก้วเทพ (2554) ที่ว่าจะเห็นได้ว่าทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ นั้นจะมุ่งเน้นที่จะศึกษาแรงจูงใจจากภายในที่เกิดขึ้นจากความต้องการของบุคคลในการใช้สื่อนั้น แรงจูงใจในการใช้สื่อนั้นเกิดมาจากการคาดการณ์เอาไว้อย่างล่วงหน้าแล้วว่า สื่อแต่ละประเภทจะให้รางวัล/ผลทางบวกแก่ผู้รับสารในลักษณะใดบ้าง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Palmgreen & Rayburn (1985 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2554) ที่ว่า การที่บุคคลจะเลือกใช้สื่อใดจะต้องมีแรงจูงใจหรือความคาดหวังต่อสื่อนั้นก่อนคือมีจุดมุ่งหมายในใจต่อผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นก่อน แล้วนำไปสู่การบริโภคสื่อและความพึงพอใจตามมา

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คนวัยทำงานตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟัง ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) และประเภทรายการแตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และยังพบว่า ความถี่ในการรับฟัง (วัน/เดือน) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทางบวก สอดคล้องกับแนวคิดของ Kippax & Murray (1980 อ้างถึงใน พรณรงค์ พงษ์กลาง, 2553) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า บุคคลจะให้ความสนใจ รับรู้ และจดจำข่าวสารที่จะให้ความพึงพอใจ หรือสามารถตอบสนองความต้องการของตน บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเท่าที่เขาคิดว่ามีประโยชน์หรือสนองต่อความพึงพอใจของเขาได้ และความต้องการต่าง ๆ ของบุคคลนั้น เป็นผลมาจากปัจจัยทางจิตวิทยา และสังคมของแต่ละบุคคล เช่น แรงจูงใจ ค่านิยม เป็นต้น บุคคลจะเลือกใช้สื่อหรือเนื้อหาข่าวสาร เพื่อสนองประโยชน์ส่วนตน จากความหลากหลายของความต้องการหรือประโยชน์ของสื่อมวลชนเหล่านี้

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีผลต่อผลด้านอื่นๆที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความบ่อยครั้งในการรับฟังความถี่ในการรับฟัง(วัน/เดือน) และประเภทรายการที่แตกต่างกันมีผลต่อผลด้านอื่น ๆ ที่ตามมาจากการรับฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Brown (1984 อ้างถึงใน ถิรวัฒน์ ต้นทนิส, 2555) มีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการฟังว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่เกิดตามธรรมชาติและเป็นพื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในทักษะภาษาอื่น ๆ ให้ดีขึ้นด้วย กล่าวคือ บุคคลใดมีความสามารถในการฟังสูงความสามารถด้านการพูด การอ่าน และการเขียน ก็ย่อมจะสูงตามไปด้วย Gerthin & Gunnermark (1996 อ้างถึงใน ถิรวัฒน์ ต้นทนิส, 2555) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษยิ่งผู้เรียนได้ใช้เวลากับการฟังพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปิดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้มากเท่าใด ผู้เรียนก็จะออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นเท่านั้น (อ้างถึงใน ถิรวัฒน์ ต้นทนิส, 2555)

ข้อเสนอแนะ

1. สถานีวิทยุ MET 107 ที่ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในรายการ ควรจะใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินรายการมากขึ้นกว่านี้แล้วสรุปเนื้อหาต่างๆเป็นภาษาไทย ทางผู้ฟังจะได้เข้าใจมากขึ้นในประเด็นที่ผู้จัดรายการได้พูดไป
2. สถานีวิทยุ FM 88 NBT RADIO THAILAND ซึ่งเป็นสถานีวิทยุภาคภาษาอังกฤษ ควรที่จะออกอากาศทั่วประเทศเพราะปัจจุบันมีชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจรับสื่อวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษกระจายอยู่ทั่วประเทศและเป็นการเปิดโอกาสให้คนต่างจังหวัดที่ยังเข้าไม่ถึงสื่อใหม่ (New Media) ได้มีโอกาสรับฟังรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษเท่าเทียมกันกับคนในเมืองหลวง
3. ทางสถานีวิทยุควรผลิตรายการที่ใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินรายการมากกว่านี้ หรือมีสถานีวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษมากขึ้น
4. ผู้ดำเนินรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีการออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างมากกว่านี้ เช่น ทำการสำรวจในเขตอื่นๆ นอกเหนือจากงานวิจัยนี้หรืออาจทำงานวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้นที่ทำงานในองค์กรระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติและเปิดรับฟังรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษภาคซึ่งกลุ่มตัวอย่างควรมีทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างดีถึงดีมากเพื่อเป็นการศึกษาว่าผู้ที่ทำงานในประเภทหน่วยงานที่แตกต่างกันแต่เปิดรับฟังรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษเหมือนกันจะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ และเพื่อศึกษาว่าสื่อวิทยุภาคภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่

2. ควรทำการสำรวจผู้ฟังรายการวิทยุกระจายเสียงที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้ฟังที่เปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงของต่างประเทศทางออนไลน์เพราะการทำงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลว่ากลุ่มตัวอย่างหลายท่านเลือกที่จะเปิดรับรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษของต่างประเทศทางออนไลน์แทนการฟังรายการวิทยุกระจายเสียงภายในประเทศเพื่อศึกษาว่ากลุ่มรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษของต่างประเทศนั้นมีข้อดีหรือข้อเสียอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับรายการวิทยุกระจายเสียงภาคภาษาอังกฤษภายในประเทศ และกลุ่มผู้ฟังมีความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการรับฟังแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2534). **การใช้สื่อมวลชนเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สื่อมวลชนปริทัศน์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2554). **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กิตติมา สุรสนธิ. (2544). **ความรู้ทางการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลีพร เชวงศักดิ์โสภาคย์. (2541). **การเปิดรับสื่อ การรับรู้เกี่ยวกับสังคมตะวันตก และการใช้ชีวิตแบบสังคมตะวันตกของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธีรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). **การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษและกลวิธีการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- น้องพริ้ง(นามแฝง). (2554). **Diary เก่ง Eng ฉบับผู้หญิงทำงาน**. กรุงเทพฯ: Minibear Publishing.

- พรณรงค์ พงษ์กลาง. (2553). การเปิดรับความรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเรียนแบบออนไลน์. ค้นคว้า
อิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทธีรา สารากรบริรักษ์. (2555). ทำไมคนถึงฟังวิทยุในรถ. วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ 5
- รชงพร โกมลเสวิน และบุญชาล ทองประยูร. (2540). พฤติกรรมการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 2.
นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วาสนา พงษ์พิงค์สิทธิ์. (2544). การเปิดรับข่าวสาร ภาพลักษณ์ ความคาดหวังและความ
พึงพอใจของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการติดต่อสื่อสารและการ
ให้บริการของสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตร
มหาบัณฑิต. สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภางค์ นันดา. (2553). การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงเบื้องต้น มหาสารคาม:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2557). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน. ค้นเมื่อวันที่
2 สิงหาคม 2558 จาก englishexpress.ac.th
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2536). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม: แนวทางการศึกษา
วิเคราะห์และวางแผน. ขอนแก่น: คลังน่านวิทยา
- สำนักงานสถิติ. (2557). สรุปผลที่สำคัญการสำรวจความต้องการพัฒนาขีดความสามารถ
ของประชากร พ.ศ. 2557. ค้นเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2556, จาก
www.service.nso.go.th
- อรอนงค์ ทิพย์เสถียรกุล. (2550). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของเจนเรชั่นเอ็กซ์
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Biagi, Shireley (1994). Media/Impact An introduction to Mass Media. 2nd ed:
Wadsworth